

PHẬT NÓI KINH NHÂN DUYÊN VIỆC LỚN LỢI ÍCH CỦA DANH HIỆU VÔ LƯỢNG THỌ PHẬT

Hán dịch: Đồi Tào Ngụy_ Thiên Trúc Tam Tạng **Khang Tăng Khải**
(Samghavarman)

Việt dịch: HUYỀN THANH

Tôi nghe như vậy. Một thời Đức Phật ngự trong núi **Kỳ Xà Quật** (Gr̥dhra-kuṭa) tại thành **Vương Xá** (Rāja-gr̥ha) cùng với **chúng Đại Tỳ Kheo** (Mahatā-bhikṣu-saṃgha) gồm một ngàn hai trăm năm mươi người đến dự. Các chúng Thánh đã dứt hết các **Lậu** (āsrava), đạt Thần Thông Minh, tên các vị ấy là: Tôn Giả **A Nan** (Ānanda), Tôn Giả **Mục Kiền Liên** (Maudgalyāyana), Tôn Giả **Xá Lợi Phất** (Śāriputra), Tôn Giả **Đại Ngưu Vương** (Mahā-Vṛṣha-rāja), Tôn Giả **Ma Ha Ca Diếp** (Mahā-kāśyapa), Tôn Giả **Ma Ha Già Gia Ca Diếp** (Mahā-Gayā-kāśyapa), Tôn Giả **Đại Châu Na** (Mahā-cunda), Tôn Giả **Danh Văn Ca Diếp** (Urubilvā-kāśyapa), Tôn Giả **Đại Tịnh Tâm Chí** ... đều như nhóm này, đã là bậc **Thượng Thủ** (Paramukha)

Lại có các vị Đại Chính Sĩ thuộc nhóm **Phổ Hiền Bồ Tát** (Samanta-bhadra), **Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát** (Mañjuśrī), **Tín Tịnh Tuệ Bồ Tát**, **Thiện Giải Thoát Bồ Tát** (Sumukti)... đầy đủ vô lượng Nguyện Hạnh, an trụ Pháp của Công Đức chẳng thể nghĩ bàn, Trí Tuệ Thánh Minh. Các chúng Bồ Tát của nhóm như vậy chẳng thể xưng tính, tức thời đến dự hội.

Bấy giờ Đức Thế Tôn bảo A Nan rằng: “Vào thời quá khứ lâu xa, cách nay vô lượng vô ương số kiếp, có một vị Đại Tỳ Khru tên là **Pháp Tạng** (Dharmākara) gặp trực tiếp vô số trăm ngàn Đức Phật, tròn đủ vô lượng Đại Nguyện vượt quá Pháp mà chư Phật đã hành. Vị Tỳ Khru **Pháp Tạng** ấy, nay đã thành **Chính Giác**, hiện ngự tại cõi **Thanh Tịnh An Lạc** (Śuddha-sukhāvātī) ở phương Tây, hiệu là **Bất Khả Tu Nghị Quang Vô Lượng Thọ Như Lai**. Do sức Bản Nguyện của Đức Phật ấy, cho nên dùng sức Uy Thần chẳng thể nghĩ bàn, tràn khắp mười phương Thế Giới, dùng âm thanh lớn tuyên bố Công Đức của Danh Hiệu. Thế nên tất cả Hữu Tình trong mười phương Thế Giới, nghe tin Công Đức của Danh Hiệu ấy thời nhập vào địa vị **Chính Định**, sinh về nước của Đức Phật **Thanh Tịnh An Lạc**

Chính vì thế cho nên, loài Hữu Tình, giả sử khiến ở ngay trong cõi Người, vì nghiệp báo đời trước (túc báo): hoặc bị điếc, mù, câm, ngọng, ngu si, cuồng ác... Do nhân duyên **Danh Hiệu ánh sáng** của Đức Phật ấy đều được giải thoát. Hoặc ngay trong sự cần khổ của ba đường (Địa Ngục, Quỷ đói, Súc Sinh) chịu khổ không có gián đoạn. Do nhân duyên Danh Hiệu ánh sáng của Đức Phật ấy đều được giải thoát. Nghe Danh Hiệu ánh sáng ấy, nếu tin nhận, nếu xưng tên thì tức thời trừ bỏ tội của sinh tử trong vô lượng vô số kiếp

Thế nên A Nan ! Xưng Hiệu của Đức Phật ấy, hoặc một tiếng, hoặc mười tiếng cho đến trăm ngàn tiếng. Ở ngay trong mỗi mỗi Niệm có vô số vị **Hoá Vô Lượng Thọ Phật** thường hộ giúp người ấy. Lại có hai vị Bồ Tát, một vị tên là **Quán Thế Âm** (Avalokiteśvara), một vị tên là **Đại Thế Chí** (Mahā-sthāma-prāpta), hai vị Bồ Tát đầy tụt làm bậc Thượng Thủ cùng với các chúng Đại Bồ Tát thường đi đến hộ giúp cho

người ấy. Sau khi hết tuổi thọ thì sinh về nước **Thanh Tịnh An Lạc** (Suddha-sukhāvātī) của Đức **Vô Lượng Thọ** (Amitāyus).

Chính vì thế cho nên A Nan ! Giả sử có lửa mạnh tràn đầy ba ngàn Đại Thiên Thế Giới, ắt sẽ vượt qua, đến nghe tin Danh Hiệu của Đức Phật ấy thì người này có hiệu là **Hoả Trung Sinh Bạch Liên Hoa** (Hoa sen trắng sinh ra trong lửa). Đây gọi là lợi ích của Danh Hiệu chẳng thể nghĩ bàn, một nhân duyên của việc lớn

Do sức Bản Nguyện của Đức Phật ấy, cho nên chư Phật mười phương đều cùng nhau khen ngợi Công Đức Danh Hiệu của Đức Phật ấy. Lại xưng tán loài Hữu Tình niệm Phật. Thế nên các ông đều nên tin nhận Danh Hiệu của Đức Phật ấy”

Đức Thế Tôn bảo A Nan rằng: “Bởi thế, Đức Như Lai hiện ra ở đời, nói Nhân Duyên việc lớn lợi ích Danh Hiệu ánh sáng, Công Đức chân thật chẳng thể nghĩ bàn của Đức Phật ấy. Chính vì thế cho nên Ta nói *khó gặp, khó thấy, khó được, khó nghe*. Nếu có chúng sinh có nghe Pháp này, đều nên tin thuận, như Pháp tu hành”

Đức Thế Tôn bảo A Nan rằng: “Vị Tỳ Khru **Pháp Tạng** ấy vì cứu độ tất cả Hữu Tình trong mười phương Thế Giới, tuy khởi Nguyện **Siêu Thế**, tu vô lượng **Đại Hạnh**...là cái gốc lâu xa thật thành **Pháp Thân Thường Trụ Vô Lượng Thọ Phật** vốn có. Do sức Uy Thần chẳng thể nghĩ bàn, cho nên tràn khắp mười phương Thế Giới để giáo hoá, an lập vô số Hữu Tình trụ ở Đạo chân thật vô thượng. Hoặc làm Sát Lợi Quốc Vương, Chuyển Luân Vương. Hoặc làm Trưởng Giả ở nhà Tôn Tỉn hào quý. Hoặc làm Phạm Thiên Vương của sáu cõi Dục. Hoặc làm thân Địa Ngục, Quỷ đói, Súc Sinh, Tu La... dùng bốn uy nghi, hoá làm tất cả.

Này A Nan ! Bậc lâu xa thật thành **Pháp Thân Thường Trụ Vô Lượng Thọ Phật** ấy, há có thể là người khác sao ? Đây là thân Ta, Đức Thế Tôn của ngày hôm nay vậy. Vì thương nhớ các ông, tất cả Hữu Tình trong bóng tối của đêm dài Vô Minh, cho nên từ cõi **An Dưỡng Vô Vi** ấy, thị hiện trong thời ác, Thế Giới ác này...tích tập (ca gia: Kāya) nhóm **Vương Xá** (Rāja-grha)...nói Nhân Duyên Công Đức chẳng thể nghĩ bàn của Đức Phật ấy. Đây là điều khó gặp, khó thấy, khó được, khó nghe. Chính vì thế cho nên, nếu có Hữu Tình nghe Kinh này, đều nên tin nhận, như Pháp tu hành”

Đức Thế Tôn bảo A Nan rằng: “Giả sử khiến cho tất cả Hữu Tình bị phiền não, nghiệp ác, chướng sâu, báo nặng... thì Thần Lực **Danh Hiệu ánh sáng** của Đức Phật ấy không có chỗ nào ngăn che được. Thế nên Đức Phật ấy có hiệu là **Vô Đắc, Vô Đối, Thanh Tịnh Trí Tuệ, Hoan Hỷ** ....Do Trí Tuệ không có đắc cho nên sức Uy Thần cũng không có đắc. Do Thần Lực không có đắc cho nên Đại Từ Bi cũng không có đắc. Chính vì thế cho nên tất cả Hữu Tình trong đời trước ác, nếu dùng *có đắc*, Trí nhỏ... có nghi ngờ nơi Trí *không có đắc*, Trí *chẳng thể nghĩ bàn*, Trí *chẳng thể đo lường*, Trí *Thù Thắng của Đại Thừa*, Trí *Tối Thượng của Vô Đẳng Luân* của Đức Phật ấy... mà nghi ngờ, chẳng tin. Do nghi ngờ cho nên trong vô số nhiều kiếp bị đọa vào **Tầng Bà La Ngục**, hoặc vào **Tàn Đà La Ngục** chịu khổ vô cùng, không có hạn kỳ ra khỏi.

Chính vì thế cho nên, nếu có Hữu Tình chân chính tin tưởng **Phật Trí** (Buddha-jñāna), tức thời nhập vào địa vị **Chính Định**, chẳng thoái chuyển **A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề** (Anuttarā-samyaksambuddhi: Vô Thượng Chính Đẳng Chính Giác). Đây gọi là Nhân Duyên việc lớn lợi ích của Danh Hiệu thuộc Công Đức chẳng thể nghĩ bàn”

Lúc Đức Phật nói Kinh này thời khắp Đại Địa chấn động theo sáu cách, trời tuôn mưa hoa màu nhiệm, tự nhiên trong hư không có âm thanh lớn vì diệu khen ngợi Đức Phật **Bất Khả Tư Nghị Quang Vô Lượng Thọ Thanh Tịnh** ấy với Đức Thế Tôn ở ngày nay, nói Nhân Duyên lợi ích của việc lớn.

Khi Đức Thế Tôn nói Kinh này thời vô lượng Hữu Tình phát **Vô Thượng Chính Chân Đạo Ý**. Chư Thiên, người dân được quả **A Na Hàm** (Anāgāmin: *Bất Hoàn, Bất Lai, Bất Lai Tướng là Bạc Thánh thuộc quả vị thứ ba trong bốn quả vị của Thanh Văn*). Các Đại Bồ Tát dùng **bốn Hoảng Thệ** (4 loại Nguyện rộng lớn), trang nghiêm Công Đức, ở đời tương lai, ứng thành **Chính Giác**.

Đức Phật nói Kinh xong thời các chúng Đại Bồ Tát, các chúng Đại Thanh Văn Đệ Tử thuộc nhóm A Nan... nghe điều Đức Phật đã nói, đều vui vẻ lễ Phật rồi lui ra.

PHẬT NÓI KINH NHÂN DUYÊN VIỆC LỚN
LỢI ÍCH CỦA DANH HIỆU VÔ LƯỢNG THỌ PHẬT
Hết

09/08/2011